

Arp

A

M
Hdg

VI^{ta}

21

Ingen VI Resta Vrator Is VerItatIs,
DoCtor Is MartInI LVtherI,
IsLebIens Is

art IbVs eXpoLito

M. IohannI AnDreae LVthero,
FreIbergensI Con-R.,
rest ItVtVr.

eXIgVaqVe CVra

M. IohannIs LeVChterI,
natIone VratIsLaVIensIs SILEsII,
offICIoqVe PraeConIs VerbI SaCRI
In SaXonIa,
renoVatVr.

TORGAVIAE,
P 38
LITTERIS PETERSELLIANIS.

Al

Idegna VI Regis Viroto II Aetate

Dicitur Miserere Tua miseri

Te regnante

Expositio

M. Iohannes Andreo Tua misericordia

Regnante Contra

Sed etiam

Expositio

M. Iohannes Te Ave

Regnante Venerabilis sanctissimis

Agapito papae Gregorius V apud Sicili

In Sexouto

Expositio

Expositio

M. Johanni Andreae Luthero;

S. P. D.

M. Johannes Leuchterus.

Paucas ante hebdomadas, Clarissime Doctissimeque Domine
Magister, Amice, inter paucos Colende, charum nomen
Tuum in meas manus peruenit praeter spem & expectatio-
nem, &c, non multum ante, labor quidam Poëtico-Chronologicus,
quo *JOHANNES STOLSIVS* a) bene de B. Luthero meritus
est. Hunc laborem ego horis subcisiuis examinaui, uitiosum cor-
rexi, mancum suppleui, &, quia ob temporis diuturnitatem &
blattarum arrosionem, ruinae proximus uidebatur, descripsi. Et,
cum, chronologica scripta numeros habere ornamenti loco, ne-
mini non constet, numeros curaui exprimendos, & scriptum ni-

A 2 tore

a) Primo statim post obitum Lutheri anno, Stolsius noster, Vitembergen-
sis, disticha sua *M. WOLFG. STEINIO* dono dedit.

tore quasi suo ornaui. Recusum quidem hoc scriptum prodiit
cum Philippi Melanchthonis historica commentatione, de uita &
actis Reuerendissimi Viri, D. Martini Lutheri, Vitembergae 1700,
4, sed, admodum mutilatum & mendose, ita, ut non tam ab inter-
itu conseruatum, quam eidem traditum prorsus, uideatur. Qua-
re nemo mihi uitio uertet, quod de noua editione, ornatus pro-
ditura, fui sollicitus. Videbatur enim mihi, hominis συγχρόνου
B. Lutheri, auditoris discipulique, b) immo, etiam magni admir-
atoris eiusdem B. Lutheri, qualis fuit *STOLSIUS*, studium fa-
ctorum Lutheri memoriam conseruandi, citra iniuriam, non posse
interire. Ne uero, qui gauderet mecum de restitutione uitae
actorumque B. Lutheri, licet compendiosa, deesset, in animum
induxi, TECVM, Amice, olim hodieque singularis, haec com-
municare, spe fretus, TIBI, Lutheru, magni Lutheri memoriam
non posse non esse gratam atque acceptam. Quodsi, sed, uelim
TIBI persuadeas, extare in TE meum studium, inde diuinaueris,
ueram suscepti a me laboris affectus es causam, indeque certo
fiet, ut non tantum sit eadem subsequenti tempore nostra amicitia,
sed, maior etiam atque confirmata. Valebis igitur, meque, ut ab
annis Academicis fecisti, amabis. Datae ex Museo meo in urbe
Dominicensi die Festo S. Johannis.

b) Refutauit Propositiones *JOH. PFEFFINGERI*, de libero arbitrio,
ediditque 1558, 4.

I. An-

Annus nativitatis, 1483.

NatVs es IsLebII, DIVIne Propheta, LVthere,
reLLIgo fVLget, te DVCe, Papa IaCet.

Annus, quo primum Magdeburgi literis dedit operam, 1497.

MoX pVer Aonlo nVtIrI a) CepIt In antro,
HIC VbI VIrgIneos ClrCVIt ALbIs agros.
a) Editio Erford. nutriti habet. Falso.

Annus, quo Isenaci studuit, 1498.

reCtIVs In stVDIIIs IsenaCI pergit honestIs,
EXClVs InslgnI DeXteritate sChoLae.

4.

Annus, quo Erfurtum se contulit, 1501.

TransIt In ErfVto VIVAs HeLiConIs aD VnDas,
Vt noVa LeVCorea sVrgat b) In Vrbe sChoLa.

b) Edit. Erford. habet, surgit. Male.

Annus Magisterii, 1503.

ErfVtI, IVVenIs, tIVLlos CapIt Vrbe MagIstrI,
LVstra senIs sVbII c) qVatVor aCta CoLens.

c) Edit. Erford. habet, suae aeratis. Sed, mutat annum.

A 3

6.

Duae Editiones horum uersuum ad manus mili fuerunt, altera Erfordiensis, ueriusq[ue] magisque perfecta, in 8, altera Vitembergenis in 4 recentior, quippe quae 1700 Philippi Melanchthonis historicae, de Vita & Aet[us] Reuerendissimi Viri, D. Martini Lutheri, commentationi est annexa. Quid in qua[us] harum abundet, aut desideretur, ex sequentibus patebit. Numeri sequentur Editionem Erfordiensem.

Num. 1. Edit. Vit. legit *Religio* pro *Relligio*. Duplici peccato, uno in Poësin, altero in Chronologiam.

Num. 2. 3. 4. in Edit. Vitem. omisi sunt.

Num. 5. Edit. Vit. annus Magisterii ponitur 1503, & chronodistichon exhibet an-

6.

Annus Monachatus, 1508.

Vana sVperstItIo CorpVs IVVenILe CVCVLLo
FInG It, d) ID ante tIBI fraVDI, age, Papa fVI.

d) ornat Edit. Erford. habet. Verum, numerus annorum fallit.

7.

Annus, quo Vitebergam uenit, 1508.

MlttItVr ALbIorIn, ChrIsto aVXILlante, LVtherVs
QVantVs erat Vates? gLoriA qVanta sCholae?

8.

Annus Doctoratus & quo Romae fuit, 1512.

StaVpI:II est IVffV tItVLos DoCtorIs aDeptVs,
Vt trVCIs ItalICI VenIt ab Vrbe LVpl.

9.

Annus restauratae Religionis, 1517.

ReLLigionIs opVs Coeno eXtrabIs, aVispICe ChrIsto,
VeraX o, DeXtro, nIXe LVthere, Deo.

10.

Annus confessionis coram Cajetano Augustae, 1518.

AVgVsta ChrIstVM profItetVr In Vrbe LVtherVs,
Non CVrans VVLtVs, Praef VL aCerbe, tVos.

II.

num 2003. Contra Erford. habet uerum annum 1505 in inscriptione,
chronodistichon uero continet 1503. Utraque admodum mendoe.

Num. 6. Edit. Vit. annum Monachatus facit 1504. sed, Chronodistichon annum
habet 2504. Edit. Erford. recte ponit annum 1506, sed, in chronodisti-
cho annum 1504 tantum continetur.

Num. 7. Edit. Erford. legit Albior in, diuissim, male, rectius Vitembergensis.

Num. 8. Edit. Vit. annum 1511 annum promotionis in Doctorem siffr. uerum,
ex chronodisticho apparet annus 1510, cum verus fuerit annus 1512. Er-
go Edit. Erford. rectius legit Italici pro Italiae.

Num. 9. Editio Vir. nihil differt ab Erfordiensi, nisi, quod prior in inscriptione
Relligionis pro Religionis, praeter necessitatem, haberet.

Num. 10. Editor Edit. Vit. lectorum sine dubio ad opera Lutheri remittere no-
luit, addens, quae extar Tomo I, p. 207. Verum, quia opera nominatum
non expressit, legatur T. I OO. Alt., f. 132. sqq.

11.

Annus & Mensis Disputationis Lipsiae, 1519.

ECCIVs est IVstI VICtVs VIstVte LVtherI,
DispVtat Vt IVLII, Lipsia In Vrbe, Dle.

12.

Annus incendii juris Canonici, 1520.

IgnIsbVs InfestIs DeCreta papIstICa tollens,
PontIfICI qVae sIt poena parata, DoCet.

13.

Annus Confessionis in Comitiis Wormatiensibus, 1521.

CaesarIs ante peDes, ProCeres stetit ante potentes,
ACCoLa qVa RhenI Vanglo LittVs adIt.

14.

Annus Pathmi, 1522.

A Rheno Is e) properans CapItVr, bene ConfClA
PathMI

TeCta, Papae fVglens retIa strVCta, petIt.

e) Absque Pronomine non esset annus 1522, sed, 21.

15.

Annus reditus ex Pathmo, 1523.

CarListadII ob fVrlas ad saXonICA f) astra reCVnIt;
FaVCibVs eX saeVIr rVrlVs oVesqVe rapIt.

f) Edit. Erford. habet *Saxona secta*. Sic unus annus deesset.

16.

Num. 11. Edit. Vit. mutauit titulum, omittendo & Mensis.

Num. 12. in Edit. Vit. prorsus deest.

Num. 13. Edit. Vit. pro qua legit quae in Pentametro.

Num. 14. Edit. Vit. annum Pathmi 1522 posuit, chronodistichon vero, hue pertinens est plane omissum. Contra vero, quod additum est, coniuer quidem annum 1522, at, loquitur, non de anno ingressus Pathmi, sed, egredius ex Pathmo. In Edit. Erford. debuit Pronomen Is interseri, ut annus verus inde resultaret.

Num. 15. in Edit. Vit. occupatus est.

16.

Annum Matrimonii & Seditionis rusticæ, 1525.

seDIto AgrICoLae ferro est restInCta potentiI,
focDera ConIVgII Casta LVtherVs InIt.

17.

Annum Conuentus Marpurgici, 1529.

MarpVrgI, Coenae ChriStI ferIt aCrIter hostes;
stabat Vt a saeVIS CInCta VIenna GetIs.

18.

Annum Comitiorum Augustæ, 1530.

AVgVstæ, statibVs fIDEI ConfessIo CVnCtIS
ProposIta est. ChriStI gLoriA Laeta reDIT.

19.

Annum letalis morbi Lutheri in Smalcaldia, 1537.

VICInVs MortI, ChriSto reparante, resVrgIt.
HIC, VbI pRIcIpIbVs paCta stetere pIls.

20.

Annum, Mensis, Dies, Hora & Locus, obitus, 1546.

Nona bIs obfCVro LVX FebrVa ConstitutV,
In patrio Vt MorerIs, CLare LVthere, soLo.

Num. 16. nihil notatu dignum occurrit, nisi in Edit. Vit. exigua in titulo mutatio,
Genitiui Adiectini *ruficæ* in Genitiuum Substantiu *ruficorum*.

Num. 17. Edit. Vit. abit ab Erfordensi, tum qua inscriptionem, legens *Marpurgii* pro *Marpurgici*, tum qua Pentametrum *cuncta* pro *cincta*. Ita con-
uentus non anno 1529, sed, 1533 habitus nobis persuaderetur. Sed, pu-
blicae in orbe res gestæ, quas textus insinuat, contradicunt.

Num. 18. Edit. Vit. titulum distichi ita expressit, *Annum conuentus Augustani*, quæ
in Edit. Erford. est, *Annum Comitiorum Augustæ*.

Num. 19. in Edit. Vit. prorsus deficit.

Num. 20. Edit. Vit. minus in epigraphe dicit, quam ipsum *chronodistichon*
habet.

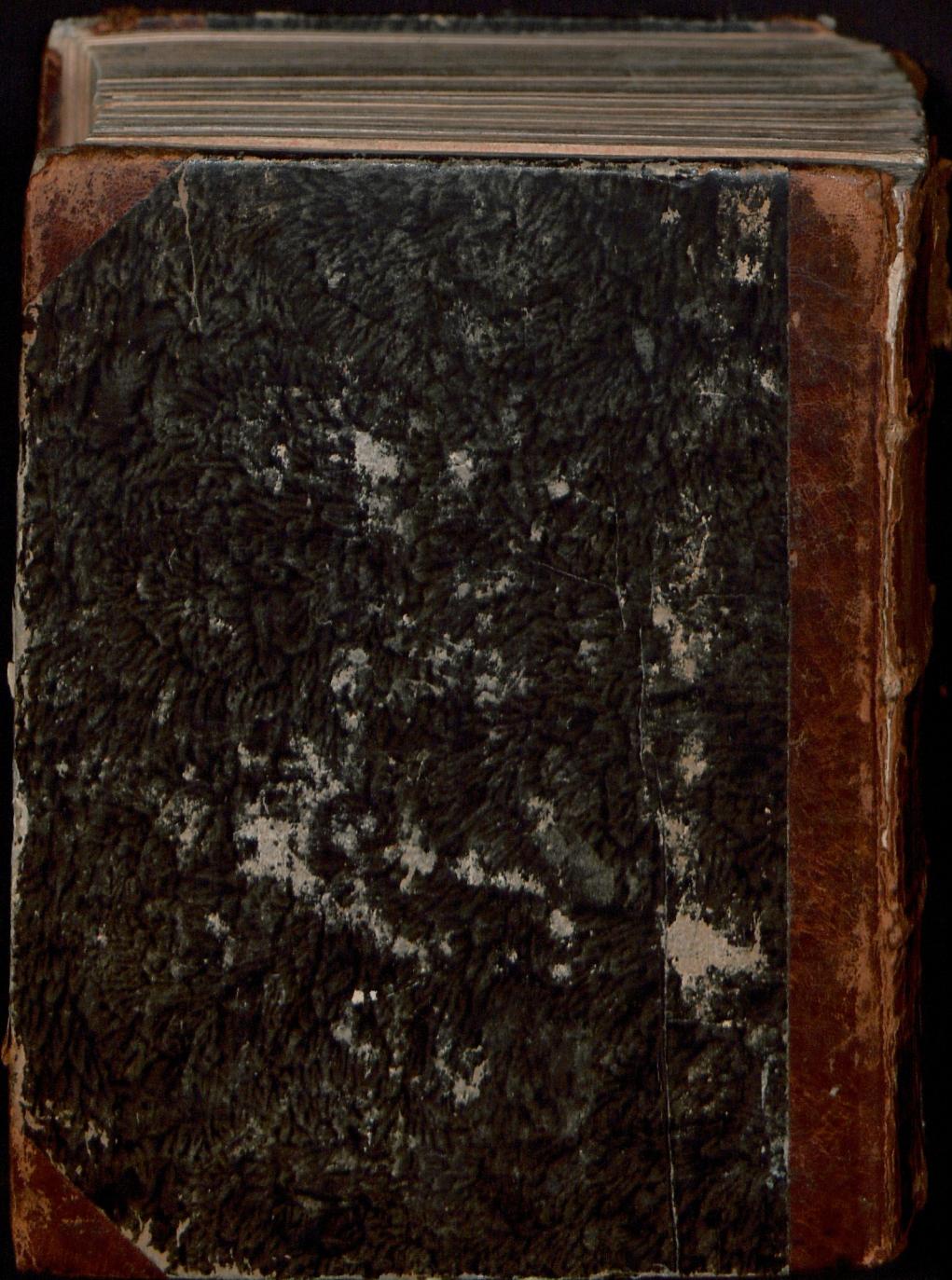
AB: 101940

Nr. 16 = Handschrift 5b.

W 17

Retro ✓

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

VI^{ta}

Ingen VI Resta Vrator Is VerItat Is,

DoCtor Is MartInI LVtherI,
Is LebIens Is

art IbVs eXpoLItO

M. IohannI AnDreae LVthero,
FreIbergensI Con-R.,
restIt VI It Vr.

eXIgVaqVe CVra

M. IohannIs LeVChterI,
natIone VratIs LaVIensIs sILEsII,
offICIoqVe PraeConIs VerbI SaCrI
In SaXonIa,
renoVat Vr.

TORGAVIAE,
LITTERIS PETERSELLIANIS.

